

הז הכפר

קיבוץ כפר עציון

שבת פרשות אחרי מות קדושים

גיליון מס' 1001, ז' אייר תשס"ט, 1.5.2009

ד'ש 97

כשאני חושב

איך אחרי שאני אמות

כולם יגידו

כמה הייתי חמוד

ונבון וטוב לב וברוך-כשרון,

ומה יכתבו עלי בחוברת הזכרון

ומי שעשה לי רע נורא יצטער

ומי שאהב אותי יבכה עוד יותר,

ויתגעגעו אלי ויקנחו את האף

ויגידו עלי "פרח שנקטף" -

פתאום אני חושב

למה חברי,

הורי

ואחי

לא אומרים עלי דברים כאלה טובים

כשאני עוד חי!

(יהודה אטלס, מתוך: "הילדה שאני אוהב")

יש לך הודעה? ברכה? משבת על תשובה? או סתם משהו לומר? hedhakfar@gmail.com
יש לשלוח את האומר עד יום רביעי בשעה 22:00. אומר שיגיע לאתר מכן-אין התאייבות שיכנס לעליון אותו שבוע.

שיעורי השבוע

שיעור גמרא יומי (מסכת ר"ה) –
 הרב אלישיב, בימי א' – ה' 20:30,
 בבית המדרש.

הלכות תפילה ע"פ ילקוט יוסף
 –הרב עדיאל, יום ד' 20:30, בבית
 משפחת כהן.

**שיעור גמרא לנשים (מסכת בבא
 בתרא)** –
 איתמר ניצן, מוצ"ש 20:00, בבית
 המדרש

מנחה בימות השבוע ב- 18:30

פרשת שבוע לילדים

א' – ב' : אצל רוזנבאום
ג' – ד' : אצל משפחת סלע
ה' – ו' : אצל משפחת רבינוביץ'
ז' – ח' : אצל משפחת לוי

תורנות ספרייה

תהילה שוה

תורני חירום

אחות : רוחי
נ. אמבולנס : חזי

לוח זמנים שבת משפטים

18:59 הדלקת נרות
19:10 מנחה, קבלת שבת
 שיעור הלכה – הרב אלישיב
05:16 מניין ותיקין
08:00 שחרית
10:15 שיעור פ"ש
13:15 מנחה גדולה
13:30 תהילים לילדים
16:45 מנחה בני"ע
17:30 מנחה קטנה
17:55 שיעור השבת – הרב אלחנן
20:01 צאת השבת, ערבית

בס"ד

**הופ הופ טרללה
 לימוד החברותות חוגג שנה להווסדו!!**

ביום שלישי הקרוב, יא' באייר, 5.5
בשעה 20:30 בבית המדרש
 נחזור ללמוד בצוותא עם חיילי נתיב
 לאחר הפסקה ארוכה ארוכה.
 נשמח לראות את הפרצופים הוותיקים והמתמידים,
 ואיתם גם פרצופים חדשים ומרעננים...
 אנא, הודיעו על השתתפות במייל או בטלפון
 לשלומית קנוהל או הדס שרמן.

"הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה"

עם הולדת בנו יהודה מעין, רצינו להודות על כל הטוב שזכינו לו, ובפרט לכל שכנו
 היקרים שטרחו וסייעו בנדיבות ובחפץ לב בפינוקים, בארוחות ובכל דבר הנצרך.

משפחת רוזנבאום

זיכרון ועצמאות בכפר עציון, היום שאחרי...

תודות למעורבים הרבים שנתנו יד לטקס המעבר בין יום הזיכרון ליום העצמאות:

- לרמי ומירב על הובלת השירה – העיבוד והחזרות.
 - ליוכבד שעבדה עם כיתות א', ב', ג' ואימנה את כל הילדים להופיע בריקוד מקסים.
 - לשרה ב"ק ושירית על הריקוד של כיתה ד' שיצא נהדר.
 - לטל ולבי שליוו את הגן בחזרות ובמופע.
 - למדריכים ותהילה שחזרו עם הילדים על דגלנות מרהיבה.
 - לכותבים – תולי, ענת, ורדית וסגן סוניה גנדלמן, שאת דבריהם המרגשים נביא שוב בגיליון זה.
 - לצחי לברן שסייע ברגע האחרון עם הציוד האורקולי.
 - לעדו בית הלחמי על הקמת הבמה.
 - להדס ואורי על קטעי הקישור, התפאורה וההגברה.
 - לתיכונים סוניה שנתנו יד להרמת הבמה, התפאורה וההגברה.
 - לזמרים: חינה וקוטי, מיכאל, מיכל ותהילה.
 - לקריינים: אבי, דניאל, יוחאי, שלומצי, דגנית, חן ויעל.
 - ולכל הילדים מהגן עד כיתה ח ששיתפו פעולה בחזרות ארוכות והופיעו בריקוד ובדגלנות.
- לכולם תודה תודה! להתראות שוב בשנה הבאה באותו המקום ובאותה השעה.

הדברים שנישאו בטקס נכתבו ברובם על ידי המקריאים והיו מרגשים ומשמעותיים. רצינו לאפשר קריאה חוזרת שלהם, ולכן בחרנו לפרסמם ב"הד".

סיפור עלייה / סגן סוניה גנדלמן מתכנית נתיב

חבר שלי יהודי. בסדר פסח הקרובים שלו מתאספים סביב שני שולחנות ארוכים, וקוראים בהגדה, כפי שעשו עוד בטרם נולד.

חבר שלי ישראלי. הוא נולד בארץ. הוריו עשו כאן צבא. הם קוראים את עיתון "הארץ", וכבר ארבעים שנה מצביעים לאותה מפלגה. כששאלתי אותו מה מקשר אותו לארץ, הוא לא ידע היכן להתחיל...

ואני? אני הייתי כמעט בת חמש, כשאספתי את הצעצועים למזוודה ולא בכיתי. עמדתי בטור ארוך של אנשים עם מזוודות, ולא בכיתי. הכל היה נראה לי כמו משחק. ואז אמא, אבא ואני המשכנו לחדר גדול, וסבתא ודודה נשארו מאחור. רק אז הבנתי והתחלתי לבכות. אחר כך אני זוכרת, הייתה ההמראה. אחרי זה היה ים. אחר כך היו אינסוף אורות קטנים, הקסם של גוש דן. אחריהם הנחיתה, ואחריה הופיעו עצי הדקל הזקופים בכניסה לטרמינל הישן של נתב"ג. כמה קסם היה באותם דקלים. כמו סיפור אגדה.

כך הסתיימה הדרך, והתחיל המסע. המסע לצמצום הפערים בין חבר שלי וביני. ללמוד מורשת ומטען תרבותי שונים כל כך ממה שההורים שלי מכירים. שונים ממה שהולידו אותי לתוכו. אני זוכרת שבכיתה א' ניגש אלי איש ושאל לשמי. כשענית: "סוניה", הוא אמר: "סוניה זה לא בעברית. למה שלא תעברתי את השם? סוניה בעברית זה סיוון." אבל אני ידעתי שאמא ואבא נותנים את השם. נעלבתי עד עמקי נשמת.

ובכל זאת במרוצת השנים, נעמדים בשירת התקווה, בקיץ נוסעים עם החבר'ה לכנרת, שמים פתק בכותל בטיול של הכיתה לירושלים, כועסים על תאונות הדרכים, לומדים לנגב חומוס בסיבוב, מכירים מישהו שנפל במלחמה, או בפיגוע, ואם לא נפל אז נפצע, בוהים דקות ארוכות בהיכל השמות ביד ושם, הולכים למופע רוק עצמאות.

ואז מתגייסים לצבא, ופתאום מבינים שבעצם כבר מזמן הפכנו לישראלים, ושנחנו אוהבים את הארץ, אחרת אין לחיים שלנו כאן כל טעם. ועוד מבינים שהמסע לעולם לא נגמר – לא אצלי – ושאר העולים.

ולא אצל חבר שלי – ושאר הצברים.

סבתא לאה ויום הבחירות / ורדית

סבתי, סבתה לאה שטרנהיים, ז"ל עלתה לישראל כחלוצה מוילנה, ירושלים דליטא, הצטרפה לרודגס ומאוחר יותר הצטרפה להקמת קבוצת יבנה. רוב משפחתה נשארה מאחור ונספתה בשואה. יום הבחירות היה יום חג עבורה: לבושה חגיגית בבגדי השבת ובמטפחת הלבנה, הייתה יושבת כחברה בועדת הקלפי. ההשתתפות במטה הבחירות מילאה אותה גאווה אמיתית אישית ולאומית על שהוגשם חזון שיבת עם ישראל לארצו ועל כינון שלטון יהודי בארץ. כל מעשיה הבהירו לנו: "מי שטעם טעמה של גלות, יודע להעריך את משמעותה האמיתית של עצמאות ישראל". ואנחנו, דור שלישי, נקראנו ע"י מעשיה להבין את גודל השעה. סבתא לא שכחה לשלוח לראש הממשלה הנבחר (ולא משנה אם תמכה בו) איגרת ברכה להצלחה בתפקידו לטובת עם ישראל.

אנחנו הילדים של חורף תש"ח / תולי

אנחנו הילדים של חורף תש"ח נולדנו בחורפים שלפני האביב שבו פרצה המדינה. כשהיא פרצה, גדלנו לתוכה ובתוכה. גדלנו כמו עץ, כמו "רוכב" שהורכב על כנה. והכנה: לכנה שורשים הנמצאים עמוק באדמה, אך היא עצמה כרותה. חתוכה היא קצת מעל פני האדמה. ואנחנו רכובים עליה רכים וצעירים. ואנחנו צומחים ומלבלבים, צומחים כלפי מעלה. כלפי השמים. גאים בצמיחה בלבלב. ובאמת אנו יונקים את כל כוחנו ממנה, מהכנה הכרותה. מהכנה ששורשיה הם עמוק באדמה הם מזינים אותנו במטען של מורשת וחזון. של תקווה ויעוד (ולעיתים גם בדוק של יגון). והיא נותנת לנו, הכנה, כח לעמוד בכל הסערות ובכל פגעי מזג האוויר. ולהמשיך ולצמוח למרות החבלות והמלחמות וכל הקשיים שבעולם. להמשיך ולגדול ולצמוח וללבלב. ולבסוף גם לתת פרות, פרחים ופרות. פרות שיגדלו ויבשילו וגם כאלה שיהפכו בעצמם לנטיעות ולעצים חדשים. עצים שיגדלו פה על ידנו וגם במקומות אחרים, קרובים ורחוקים. אז גם אם אנו נראים עכשיו קצת כפופים. קצת זקנים ולא תמיד מעודכנים. קצת לא שיכים ולא תמיד מחוברים. תדעו לכם שבליבנו אנו מחייכים. אנו שמחים לראות אתכם הבנים והנכדים ממשיכים ויונקים מאותם השורשים. השורשים שניטעו באדמה בחורף שלפני המדינה.

המכתב שכתבה ענת דוויק (מופיע בהמשך), נכתב בעקבות מכתב ששלח סבה לילדיו בתש"ח:
א' דר"ח אדר ב', תש"ח

אל הילדים הנחמדים והטובים

יהושע ואורי!

אמא כתבה לי שהנכם ילדים טובים, כותבים לי מכתבים ולכן גם אני אכתוב לכם. חבל מאוד שאתם כ"כ רחוקים מפה. כאן מזג אויר כל כך יפה. השמש זורחת כל היום, יש הרבה מאוד פרחים ביער, ובחצר בין הסלעים. רקפות, כלניות, ועוד ועוד, הרבה מאוד, ואין מי שיקטוף אותם. החברים כולם עובדים או שומרים ואין להם פנאי לכך. גם הנדנדות בחצר הילדים עומדות בלי תנועה, פשוט אין מי שירצה ללכת להתנדנד, וזה נראה כל כך עצוב. גם הצעצועים והקוביות עומדים בפינה בחדר ומתביישים שהם נשארו כאן וכל הילדים נסעו, הם מרגישים את עצמם לגמרי מיותרים, והארון הקטן, והתמונה עם החתולים הנחמדים, עומדים להם מרוגזים בפינת החדר, כי אף אחד אינו בא אליהם, אינו מדבר איתם וגם אינו משחק איתם. לגמרי שכחתם כבר, איך זורקים את הכדור האדום לתוך הבריכה ואת הכדור הלבן על הגג של בית הספר. ועוד הרבה דברים קטנים וגדולים, שעשיתם כאן. אך אין דבר, יודע אני שלא אתם אשמים בכך. רציתם רק קצת לנסוע לירושלים ועכשיו אין לכם אוטו "אגד" שתוכלו לחזור. אך אל תדאגו, בעוד כמה שבועות אפשר יהיה שוב פעם לנסוע – יכול להיות שזה יהיה "אוטו-טאכסי" או אפילו "אוטו-טנדר" ותחזרו הביתה. אתם יודעים, ילדים, עוד מעט יהיה פורים. הגידו לאמא, שתאפה לכם אזני-המן ותיתן לכם וגם תלביש יפה – כמו שעושים בפורים – ותעשו תמונות יפות ותשלחו לאבא, לסבא ולסבתא,

ועכשיו הרבה נשיקות מאת אבא.

ד' באייר התשס"ט

לסבא,

חבל מאוד שאתה כ"כ רחוק מפה. כאן מזג אוויר כל כך יפה. השמש זורחת כל היום, יש הרבה מאוד פרחים ביער, ובחצר בין הסלעים. רקפות, כלניות ועוד הרבה מאוד – ויש, יש מי שיקטוף אותם. בתי הילדים הומים מתינוקות. ובנדנדות שבחצר משחקים הילדים. ואם תביט היטב, תראה שאלו הם ניניך וניני חבריך שפוסעים בשבילים. כן, סבא – אנחנו שוב פה בהר הטוב הזה, כמו שהאמנת לאורך כל הדרך באמונה טהורה ושלמה, למרות הקשיים, הייסורים, השכול והחורבן. סבא, היית כבן גילי במותך, ולא זכית לראות את ילדיך מתבגרים ומולידים ילדים משלהם. המחשבה על אותם רגעים בחוויותיו של הורה שלא זכית בהם, והרגעים בחיי ילדיך שלא זכו לגדול לצדך, גורמת לי עוד יותר להוקיר את הטוב שאנו זוכים בו עם ילדינו שלנו. על אף שטרם הגענו אל המנוחה ואל הנחלה, חיינו כאן שונים כל כך מחייכם שלכם על אותו ההר: בזכות מאבקכם אז - אנו וילדינו זוכים עתה לחיים בטוחים יותר, נינוחים יותר, עם פנאי לחוויות הפשוטות והטובות של החיים: להריח פרח, לשיר, לטייל עם הילדים. סבא, מפעם לפעם אני הופכת במכתבים המעטים שהותרת אחריו, מכתבים לילדיך. בכל קריאה אני מגלה פרט חדש, ומן הפרטים אני מנסה להרכיב תמונה שלמה יותר של הסבא שנפל שנים לפני שנולדתי. הקריאה במכתביך חושפת את תעצומות הנפש והגוף שהיו לך ולשותפיך לדרך. אני תוהה מה היית חושב עליו ועל הדור שלי – האם היית גאה? האם היית רואה בנו ממשיכי דרכך? האם זו המדינה שלהקמתה

נלחמת והקרבת? אין לי תשובה חד משמעית, אך המחשבה עליך ועל חבריך, כאן, בכפר עציון של תש"ח, ודאי גורמת לנו להשתדל להיות טובים יותר וראויים יותר. ראויים יותר לקורבן הדמים שציווה לנו את החיים.

ענת.

ב"ה יום חמישי 30 אפריל 2009

אסיפת חברים תתקיים בעז"ה ביום שני י' באייר, 4.5, בשעה 21:00 בנווה עובדיה
סדר היום הצפוי:

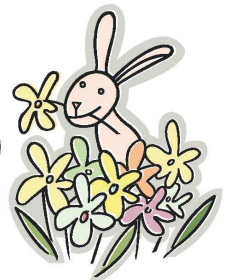
1. תקציב הקהילה 2009: דיון בפרטי התקציב (לאחר שהמסגרת ותכנית ההשקעות אושרו באסיפות קודמות).
2. שונות

מידע נוסף יפורסם ע"פ הצורך, בלוחות המודעות ובדוא"ל

בואו בשלום,
הנהלת האסיפה

"או חברותא או מיתותא"

תן לפרגן

בהזדמנות זו, שלימוד החברותות חוגג שנה,

רצינו להזכיר ולשבח את אפרת כהן
שיזמה את כל הקשר הזה בין הקיבוץ לנתיב
ומשקיעה מידי שבועיים שעות בהכנת הלימוד
וכמובן, מנחה את הערב עצמו (אין לה תחליף!!)
תודה לך, אפרת, שבזכותך מידי שבועיים אנחנו זוכים
ללמוד פרשת- שבוע בצורה חווייתית ומעניינת
ולהיכרות בגובה העיניים עם עולם שונה מאיתנו.

תודה על ההתמדה, ההשקעה וכמובן התוצאות!

גם לכם יש משהו נחמד לספר? צל"ש להעניק לחבר? סתם מישהו שראוי לפירגון?
אל תמנעו טובה מבעליה... שילחו ל"תו לפרגן" ותזכו לשמח את כולנו.